

Sygn. akt VU 1036/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant stażysta Katarzyna Pielużek

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku D. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania D. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 września 2016 r.

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 1036/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił D. M. prawa do emerytury, z uwagi na to, iż nie wykazał na dzień 1 stycznia 1999 roku wymaganego ogólnego 25 – letniego stażu pracy.

Od powyższej decyzji w dniu 25 października 2016 roku wnioskodawca złożył odwołanie zarzucając, iż organ rentowy nie wskazał jakiego okresu pracy ZUS nie zaliczył mu do stażu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie wskazując, że wnioskodawca udowodnił 23 lata 10 miesięcy 28 dni okresów składkowych i 4 miesiące 6 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy zaznaczał, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczono wnioskodawcy okres pracy od 21 lutego 1978 roku do 8 października 1982 roku na stanowisku operatora dźwigu, operatora żurawia samojezdnego, operatora maszyn ładujących w (...) B.. Nie zaliczono natomiast pozostałych okresów pracy tj.:

- od 1 sierpnia 1974 roku do 7 lutego 1975 roku na stanowisku elektryka (...) w P.,
- od 17 lutego 1975 roku do 31 sierpnia 1976 roku na stanowisku elektromontera (...) w B.,
- od 1 września 1976 roku do 30 listopada 1976 roku na stanowisku elektromontera w T. B.,
- od 31 grudnia 1976 roku do 31 stycznia 1978 roku na stanowisku elektromontera pojazdów samochodowych w T. B.,
- od 16 maja 1983 roku do 31 grudnia 1993 roku na stanowisku elektromontera w Z. Zakładach (...), (...),

- od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku elektryka w (...) Sp. z o.o. w Z. na stanowisku elektryka,

Z uwagi na to, że stanowiska te nie są wymienione w wykazie A oraz B rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

W piśmie, które wpłynęło do tut. Sądu w dniu 25 stycznia 2017 roku, wnioskodawca wniósł o zaliczenie do stażu pracy okresu odbywania praktycznej nauki zawodu od 1 września 1972 roku do 12 czerwca 1974 roku.

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017 roku wnioskodawca wniósł o zaliczenie mu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 16 maja 1983 roku do 31 grudnia 1993 roku na stanowisku elektromontera w Z. Zakładach (...)” oraz od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku elektryka w (...) Sp. z o.o. w Z..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. M. urodzony w dniu (...), złożył w dniu 31 sierpnia 2016 roku wniosek o emeryturę. Wnioskodawca nadal jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżący udowodnił ogólny okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 24 lata 3 miesiące 4 dni, w tym 4 miesiące i 6 dni okresów nieskładkowych.

(dowód: decyzja z dnia 26 września 2016 roku, k. 72 akt emerytalnych)

ZUS zaliczył wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia od 1 lutego 1978 roku do 8 października 1982 roku na stanowisku operatora dźwigu, operatora żurawia samojezdnego, operatora maszyn ładujących w (...) B. w łącznym wymiarze 4 lat 8 miesięcy i 8 dni.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczono wnioskodawcy okresów pracy:

- od 1 sierpnia 1974 roku do 7 lutego 1975 roku na stanowisku elektryka (...) w P.;
- od 17 lutego 1975 roku do 31 sierpnia 1976 roku na stanowisku elektromontera (...) w B.;
- od 1 września 1976 roku do 30 listopada 1976 roku na stanowisku elektromontera w T. B.;
- od 31 grudnia 1976 roku do 31 stycznia 1978 roku na stanowisku elektromontera pojazdów samochodowych w T. B.;
- od 16 maja 1983 roku do 31 grudnia 1993 roku na stanowisku elektromontera w (...) (...);
- od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku elektryka w (...) Sp. z o.o. w Z. na stanowisku elektryka.

(dowód: decyzja z dnia 26 września 2016 roku, k. 72 akt emerytalnych , odpowiedź na odwołanie k.23)

D. M. w okresie od 1 września 1971 roku do 12 czerwca 1974 roku uczęszczał do (...) Szkoły (...) w Ł. w zawodzie elektromontera.

W drugiej i trzeciej klasie nauki w szkole D. M. odbywał praktyki zawodowe w Zakładzie (...) w Ł. (obecnie E.) prowadzonego przez M. J.. W klasie drugiej praktyki odbywały się 2 razy w tygodniu po 8 godzin dziennie, a w trzeciej klasie 3 razy w tygodniu po 8 godzin dziennie. W pozostałe dni uczęszczał na zajęcia teoretyczne.

M. J. prowadzący Zakład (...) w Ł. w dacie uczęszczania przez wnioskodawcę do (...) Szkoły (...) w Ł. aż do 2016r. miał podpisaną z tą szkołą umowę dotyczącą szkolenia praktycznego je uczniów. Na podstawie tej umowy szkoła kierowała

do zakładu (...) uczniów celem odbycia praktycznej nauki zawodu. M. J. nie zawierał z wnioskodawcą umowy o praktyczną naukę zawodu.

(dowód: protokół audio-video z dnia 6 czerwca 2017 roku zeznania M. J. 5 minuty 09 sekundy-9minuty 18 sekundy k.83v, duplikat świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej k.9 akt emerytalnych, protokół audio-video z dnia 25 kwietnia 2017 roku zeznania R. Ł. 3 minuta 41 sekunda- 11 minuty 18 sekundy k.40v, protokół audio-video z dnia 25 kwietnia 2017 roku zeznania W. K. 14 minuty 07 sekundy k.40v, protokół audio-video z dnia 6 czerwca 2017 roku zeznania M. J. 5 minuty 09 sekundy-9minuty 18 sekundy k.83v, protokół audio-video z dnia 21 września 2017 roku zeznania D. M. 41 sekundy-17minuty 57 sekundy k.100-101)

Wnioskodawca w okresie od 21 lutego 1978 roku do 8 października 1982 roku był zatrudniony na stanowisku operatora dźwigu, operatora żurawia samojezdnego, operatora maszyn ładujących w (...) B..

(dowód: angaż z dnia 2 lutego 1978 k. 40 akt emerytalnych)

W okresie od 16 maja 1983 roku do 31 grudnia 1993 roku wnioskodawca pracował w Z. Zakładach (...) w Z. jako elektromonter.

Do obowiązków wnioskodawcy jako elektryka w Z. Zakładach (...) w Z. należał remont i bieżąca konserwacja urządzeń elektrycznych w działach przygotowawczych min. w klejarni oraz w przędzalni i kotłowni. Maszyny i urządzenia elektryczne były naprawiane przez wnioskodawcę bezpośrednio w hali produkcyjnej i kotłowni, gdzie panował duży hałas, zapylenie a na oddziale przygotowawczym duża temperatura. Początkowo wnioskodawca pracował na stanowisku elektromontera, następnie od 1 lutego 1989 roku pełnił dodatkowo obowiązki brygadzysty obsługi urządzeń elektrycznych w zespole liczącym 9 osób. Do zakresu jego czynności jako brygadzysty należało kierowanie oraz branie udziału przy wszelkich pracach związanych z eksploatacją powierzonych mu urządzeń elektrycznych, dokonywanie pomiarów związanych z eksploatacją urządzeń, przestrzeganie limitów mocy i energii, odpisywanie liczników, sprawdzanie napięć obciążenie, dokonywanie wpisów do dziennika.

(dowód: umowa o pracę z dnia 13 maja 1983 roku. 72 świadectwo pracy z dnia 28 grudnia 1993 roku k.15, karta obiegowa k.53 akt emerytalnych, angaże k.55-58, angaż z dnia 1 lutego 1989 roku k.63, protokół audio-video z dnia 6 czerwca 2017 roku zeznania M. C. 9minuty 18 sekundy-13 minuty 40 sekundy k.83v-84, , protokół audio-video z dnia 6 czerwca 2017 roku zeznania J. K. 13 minuty 40 sekundy-20 minuty 4 sekundy k.83v-84, protokół audio-video z dnia 21 września 2017 roku zeznania D. M. 41 sekundy-17minuty 57 sekundy k.100-101)

W okresie od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu w (...) Spółce z o.o. w Z.. Spółka (...) była następcą prawnym Z. Zakładów (...). Wnioskodawca w trakcie zatrudnienia w tej spółce miał takie same obowiązki jak wcześniej w (...).

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 marca 2006 roku k. 19 w aktach emerytalnych, protokół audio-video z dnia 6 czerwca 2017 roku zeznania M. C. 9minuty 18 sekundy-13 minuty 40 sekundy k.83v-84, , protokół audio-video z dnia 6 czerwca 2017 roku zeznania J. K. 13 minuty 40 sekundy-20 minuty 4 sekundy k.83v-84, protokół audio-video z dnia 21 września 2017 roku zeznania D. M. 41 sekundy-17minuty 57 sekundy k.100-101)

(...) Spółka z o.o. w Z. wystawiła wnioskodawcy w dniu 31 marca 2006 roku świadectwo pracy, w którym wskazała, że pracował on w szczególnych warunkach w okresie od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 2005 roku na stanowisku elektryka Wykaz A, Dział VII, pkt 4 stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

(dowód: : świadectwo pracy z dnia 31 marca 2006 roku k. 19 w aktach emerytalnych)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W świetle wskazanych regulacji prawnych, aby uzyskać prawo do emerytury wnioskodawca powinien legitymować się 25-letnim okresem zatrudnienia oraz odpowiednim stażem pracy w szczególnych warunkach, który w przypadku wykonywania prac wymienionych w wykazie A wynosi 15 lat.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony legitymuje się wymaganym 25 letnim stażem pracy oraz 15 - letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca wniósł o zaliczenie mu do stażu pracy okresu odbywania praktycznej nauki zawodu od 1 września 1972 roku do 12 czerwca 1974 roku w zakładzie (...), którego organ rentowy odmówił mu zaliczenia. W tym okresie wnioskodawca uczęszczał do (...) Szkoły (...) w Ł. i w ramach nauki w szkole w klasie drugiej i trzeciej odbywał praktyki zawodowe w Zakładzie (...) w Ł. prowadzonego przez M. J..

Należy przypomnieć, że okresy składkowe i nieskładkowe zaliczane do stażu ubezpieczeniowego zostały wskazane w art. 6 i art. 7 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.). Wśród tych okresów nie ma okresu nauki w szkole zawodowej lub średniej. Nawet jeśli nauka połączona jest z realizacją praktyk zawodowych czy zajęć praktycznych, nie podlega zaliczeniu do ogólnego okresu ubezpieczeniowego.

Stosownie do treści art. 6 ustęp 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne:

- zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową (pkt 1a);

- zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r. (pkt 3)

Wobec tego okres nauki w zasadniczej szkole zawodowej lub technikum mógłby podlegać zaliczeniu do okresu składkowego jedynie wówczas, gdyby wnioskodawca był w tym okresie jednocześnie zatrudniony. Okoliczność tą podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 19 maja 2016 r. II UK 269/15 stwierdzając, że do stażu emerytalnego zalicza się okres zatrudnienia młodocianego, a nie okres nauki w zasadniczej szkole zawodowej. W uzasadnieniu zaznaczono, że w zasadniczej szkole zawodowej uczeń zdobywał wykształcenie na poziomie szkoły zawodowej i uczył się zawodu, co łączyło się z praktyką zawodową przewidzianą w programie nauczania. Naturalnym było, że uczeń odbywał praktykę, w ramach której wykonywał określone czynności, jednak nie była to praca w ramach pracowniczego zatrudnienia. Instruktor nauki zawodu czyli praktycznej nauki zwoedu nie reprezentował pracodawcy jako kierownik zakładu pracy i nie realizował jego zadań produkcyjnych tylko program praktycznej nauki zawodu uczniów zasadniczej szkoły zawodowej.

Od takiej nauki w szkole należy odróżnić zatrudnienie młodocianego na podstawie ustawy z 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczeniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226). Wówczas relacje były odwrócone. Zadaniem młodocianego było przede wszystkim wykonywanie określonej pracy (zatrudnienia). Mógł być doksztalcany, ale nie wtedy gdyż uzyskał już kwalifikacje w szkole zawodowej (art. 12 ustawy z 2 lipca 1958 r.), a więc wynikający z zatrudniania młodocianego obowiązek nie polegał na zdobyciu wykształcenia na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej. Inna jest zatem sytuacja młodocianego ucznia, który zawarł umowę o praktyczną naukę zawodu i pracował jako pracownik i inna jest sytuacja ucznia, który uczył się w zasadniczej przyzakładowej szkole zawodowej i odbywał tylko praktyki w zakładzie pracy.

Przesłanką zaliczenia do okresu składkowego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1440) zatrudnienia młodocianego przed 1 stycznia 1975 r., jest spełnienie warunków określonych ustawą z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu(...), która to ustawa wymagała zawarcia przez zakład pracy indywidualnej umowy o praktyczną naukę zawodu z młodocianym (art. 9 ust. 1 powołanej ustawy).

Do takiego okresu nie może być uwzględniony okres zajęć praktycznych lub praktyk zawodowych w ramach nauki w zasadniczej szkole zawodowej lub technikum, na podstawie umowy zawartej pomiędzy szkołą a uczniem.

Tylko podpisanie przez młodocianego w czasie nauki w szkole umowy o naukę zawodu z zakładem, uprawnia do zaliczenia takiego okresu do okresu składkowego. Wnioskodawca nie przedstawił takiej umowy, ani innego dowodu na to, że w okresie nauki w (...) Szkole (...) w Ł. pozostawał w zatrudnieniu. Nie wynika to w szczególności z zeznań świadków R. Ł. i W. K. oraz z przedłożonego zaświadczenia (k.10) wystawionego przez M. J. prowadzącego Zakład (...) w Ł.. Zeznania tych świadków potwierdzają tylko fakt odbywania w czasie nauki w szkole przez wnioskodawcę zajęć praktycznych oraz praktyk zawodowych. Nie jest to dowodem na pozostawanie w tym okresie w zatrudnieniu. Z powołanego zaświadczenia zaś wynika, że D. M. odbywał praktyki w ramach umowy M. J. z (...) Szkołą (...) w Ł.. Fakt ten potwierdził również sam M. J., który wskazał, że praktyki zawodowe i zajęcia praktyczne, na które uczęszczał wnioskodawca w trakcie nauki w szkole, były organizowane przez szkołę. M. J. zeznał, że uczniowie (...) Szkoły (...) w Ł. odbywali w prowadzonym przez niego zakładzie praktyki zawodowe na podstawie umowy, którą miał zawartą ze szkołą. Uczniowie w tym wnioskodawca nie podpisywali z nim umowy o praktyczną naukę zawodu. Wyklucza to możliwość zaliczenia tego okresu do ogólnego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy. Dlatego Sąd uznał, że okres odbywania przez wnioskodawcę praktycznej nauki zawodu od 1 września 1972 roku do 12 czerwca 1974 roku nie podlega zaliczeniu do jego stażu pracy.

Nie zaliczenie wnioskodawcy do stażu pracy okresu odbywania praktycznej nauki zawodu od 1 września 1972 roku do 12 czerwca 1974 roku powoduje, że ubezpieczony nie spełnia przesłanki wymaganego okresu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Legitymuje się natomiast wymaganym 15 – letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w spornym okresie od 16 maja 1983 roku do 31 grudnia 1993 roku w Z. Zakładach (...) w Z. na stanowisku elektromontera oraz od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku w (...) Spółce z o.o. w Z. na stanowisku elektryka, wykonywał prace wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 25 bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie tj. w Dziale VII (w przemyśle lekkim) pkt 4 (prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Dokonując ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez wnioskodawcę w spornych okresach Sąd oparł się na dokumentach w postaci umowy o pracę z dnia 13 maja 1983 roku, świadectwa pracy z dnia 28 grudnia 1993 roku, karty obiegowej, angażu, angażu z dnia 1 lutego 1989 roku, świadectwo pracy z dnia 31 marca 2006 roku oraz zeznaniach świadków: M. C. i J. K. a także zeznaniach wnioskodawcy. Świadkowie M. C. i J. K. w spornym okresie pracowali razem z wnioskodawcą, a zatem dysponowali bezpośrednią i szczegółową wiedzą co do jego codziennych obowiązków. Przy czym M. C. w takim samym charakterze jak skarżący. Z kolei świadek J. K. jako kierownik oddziału grupy remontowo-budowlanej i był bezpośrednim przełożonym wnioskodawcy.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że w spornych okresach do stałych podstawowych obowiązków wnioskodawcy należała bieżąca konserwacja maszyn i urządzeń elektrycznych na oddziałach będących w ruchu, gdzie jako podstawowe były wykonywane prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych (klejarnia, przędzalnia). Osoby wykonujące prace na tych oddziałach wykonywały prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A dziale VII pkt 4. Pozwala to na zaliczenie pracy wnioskodawcy na tych oddziałach przy bieżącej konserwacji maszyn i urządzeń się tam znajdujących do pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca pracował tak stale i w pełnym wymiarze..

Na marginesie należy podnieść, że M. C. uzyskał prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym mocą wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 3 grudnia 2014 roku w sprawie sygn. akt V U 5169/14, po zaliczeniu mu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Z. Zakładach (...) w Z. od 20 lutego 1979 roku do 28 lutego 1994 roku oraz w (...) Spółce z o.o. w Z. od 5 sierpnia 1998 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku elektryka zmianowego i rozstrzygnięcie to nie było kwestionowane przez organ rentowy. Co więcej organ rentowy nie kwestionował również szczególnego charakteru pracy J. K., gdyż okres jego zatrudnienia na stanowisku elektryka, mistrza elektryków oraz kierownika oddziału elektryków w Z. Zakładach (...) w Z. od 9 maja 1966 roku do 28 lutego 1994 roku organ rentowy zaliczył mu do szczególnego stażu pracy, co legło u podstaw przyznania mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym decyzją z dnia 21 marca 2008 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd do pracy w szczególnych warunkach zaliczył wnioskodawcy okres pracy od 16 maja 1983 roku do 31 grudnia 1993 roku na stanowisku elektromontera w Z. Zakładach (...) oraz od 25 stycznia 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku elektryka w (...) Sp. z o.o. w Z..

Tym samym wnioskodawca po zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych w/w okresów legitymuje się 15 letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Nie jest to jednak wystarczające do przyznania mu prawa do emerytury. Wnioskodawca nie spełnił bowiem wszystkich wymaganych przepisami rozporządzenia warunków do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Wprawdzie ukończył 60 lat, wykazał ponad 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, jednakże jego łączny okres zatrudnienia składkowy i nieskładkowy nie wyniósł 25 lat.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wydana przez organ rentowy decyzja jest zasadna, a żądanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.